

»Den Nye Silkevej er en ny model for internationale relationer«

Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche på Schiller Institut konference, 25.-26. nov., 2017, Frankfurt, Tyskland:

»At opfylde menneskehedens drøm«

Jeg mener, at den Nye Silkevej er et typisk eksempel på en idé, hvis tid er kommet; og når en idé på denne måde først er ved at blive en materialistisk virkelighed, bliver den til en fysisk kraft i universet. Jeg har personligt haft mulighed for at se udviklingen af denne idé, der på mange måder reelt set begyndte med dette store menneske – min ægtemand, Lyndon LaRouche; der, for mange årtier siden – for næsten et halvt århundrede siden – fik ideen om en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden. Dette blev dernæst mere manifest i 1970'erne, '80erne og især i 1991, da Sovjetunionen opløstes, og hvor denne idé om at skabe en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden blev meget fremtrædende.

Download (PDF, Unknown)

En kriminalisering af politikker, der går imod Det britiske Imperium

Leder fra LaRouche PAC, 29. nov., 2017 – Processen med på bedragerisk vis at kriminalisere politikker, der underminerer Det britiske Imperiums og dets amerikanske aktivers »del og hersk«-planer, har taget endnu et skridt fremad. Vi har nu set, hvordan den særlige anklager, Robert Mueller, baseret på det miskrediterede »penge for skidt«-dokument, som blev udarbejdet af tidligere MI6-medarbejder Christopher Steele (og promoveret af Obamas efterretningsteam), er i gang med at køre et kupforsøg imod USA's præsident med det formål at forhindre hans politik for etablering af venskabelige og samarbejdende relationer med Rusland og Kina. Ethvert samarbejde med Rusland er kriminelt i briternes øjne. Obamas direktør for national efterretning James Clapper, sagde den 12. nov. til CNN, at Trumps bestræbelser på at arbejde konstruktivt sammen med Rusland er »en fare for dette land« og en »national sikkerhedstrussel«.

Hvad er dette andet end politisk kriminalisering, baseret på den britiske, geopolitiske opdeling af verden i krigsførende grupperinger, adelsmærket for Imperium?

I dag lancerede *Wall Street Journal* og *Washington Post* en kampagne, som erklærede, at generalløjtnant Michael Flynn, Trumps første nationale sikkerhedsrådgiver, havde overtrådt loven ved at promovere en »Marshallplan« for Mellemøsten og byggeriet af kernekraftværker for at fremme de arabiske nationers økonomier. »Det var et forretningsforslag i form af et politisk dokument«, har en »unavngiven kilde« fortalt *WP* med hensyn til det forslag, Flynn var fortaler for, mens han

var i Det Hvide Hus. Den angivelige »forbrydelse« defineres som korrupsion, simpelt hen, fordi Flynn, før han kom med i regeringen, havde promoveret planen som konsulent for selskaber, der potentielt kunne få fordel af det. *WP* siger også, at spørgsmålet er blevet refereret til Muellers heksejagt-team.

Dette demonstrerer tydeligt, at selve begrebet udvikling ses som en forbrydelse af denne bande økonomiske lejemordere. EU-kommissionens præsident Jean-Claude Juncker har tidligere sagt, at EU fuldt ud har til hensigt at blokere for kinesiske investeringer i Europa under alle mulige påskud, alt imens den vestlige presse er fuld af advarsler om, at Kinas Bælte & Vej Initiativ er et forsøg på at overtage verden fra USA.

Og dog viser kendsgerningerne, at disse bøller ikke er andet end en moderne version af Kejseren, der paraderer uden tøj på. I hele verden omfavner næsten alle nationer det Nye Paradigme for fred gennem udvikling. Alene i denne uge finder der Nye Silkevejskonferencer sted i Ungarn (mellem Kina og 16 central- og østeuropæiske lande), i Uruguay (China-Latin American-Caribbean Business Forum), såvel som også flere bilaterale møder mellem Kina og andre nationer. Den idé, som statsmanden Lyndon LaRouche har udviklet i løbet af det seneste halve århundrede – at kun en total reorganisering af den finansielle og økonomiske verdensorden, baseret på reel udvikling, kunne forhindre en nedgang i depression og krig – er nu ved at blive manifest gennem Bælte & Vej Initiativet.

Trump er blevet en trussel mod Det britiske Imperium ved at opstille som forudsætning, at Amerika kun kan blive stort igen, hvis det dropper den anti-industrielle, anti-videnskabelige, 'grønne' ideologi, knuser den (britiske) opiumskrig mod USA og verden og går sammen med Rusland, Kina og andre nationer om fredelige udviklingsprogrammer.

Den fare, som verden undgik, da Hillary Clinton blev afvist af de amerikanske vælgere i 2016, var åbent udstillet tirsdag i

en videopræsentation af Hillary til *Caijing*-erhvervsmagasinet's årlige konference i Beijing. Få dage efter præsidenterne Trump og Xi Jinping havde helliget sig og deres nationer til samarbejde om at løse konflikter i hele verden, himlede mrs. Clinton op om, at Xi Jinping havde gjort sig skyldig i en »hidtil uset magtkonsolidering« og advarede imod Kinas »hemmelige militære oprustning på omstridte øer« og »tyrannisering af mindre naboer«.

Det stik modsatte er tilfældet, idet Kinas »mindre naboer« og andre i hele verden med glæde hilser Kinas Bælte & Vej velkommen som vejen til befrielse fra den koloniale og neokoloniale tilbagestående, der i århundreder har været dem påtvunget af de europæiske imperiemagter og »gældsslaveriet« under IMF's diktatur.

Med hensyn til responsen i USA, så brug fem minutter på at se LaRouchePAC's video »West Virginia Joins China's Win-Win Cooperation«, for at se, hvordan Kinas Nye Silkevej allerede bidrager til at gøre Amerika stort igen. Se https://www.youtube.com/watch?v=xkUFRJ78l_k

Foto: Obama mødes med medlemmer af sit nationale sikkerhedshold, inkl. Robert Mueller, under et møde, hvor de diskuterer Boston-bombeangrebet. 19. april, 2013. (Official Whitehouse Photo)

Verdens tyngdepunkt skifter fra Atlanterhavsområdet til

Stillehavsområdet

Leder fra LaRouche PAC, USA, 28. nov., 2017 – Dette koncept om det fremvoksende, eurasiske, Nye Paradigme for hele menneskeheden, blev først præsenteret på den globale, strategiske scene tilbage i 1996 – for over to årtier siden – af den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouche, hvor der stort set ikke var noget synligt »bevis«, der pegede i denne retning. Og dog havde LaRouche ret. I sidste måned blev denne idé gentaget i næsten identiske vendinger af Ungarns premierminister, Viktor Orban, der netop har været vært for »16+1«-mødet for statsoverhovederne i CEE (Central- og Østeuropa) og Kina.

»Verdens økonomiske tyngdecenter er i færd med at skifte fra vest til øst«, erklærede Orban. »Alt imens der stadig er en del fornægtelse af denne kendsgerning i den vestlige verden, så synes denne fornægtelse ikke at være fornuftig. Vi ser verdens økonomiske tyngdecenter skifte fra det atlantiske område til Stillehavsområdet.«

Der er i dag rigeligt, der beviser, at Orban har ret. Der er faktisk en transformation i gang i de globale, økonomiske og politiske anliggender, som umiddelbart er et resultat af det faktum, at Kina og Rusland optrapper deres koordinerede bestræbelser og hævder det som en fysisk kendsgerning i hele Eurasien. På meget den samme måde, som hele situationen i hele Mellemøsten (og hinsides) er blevet transformeret af den fysiske kendsgerning med den russiskledede sejr over ISIS i Syrien, skaber det kinesiske Bælte & Vej Initiativ økonomiske *faits accomplis*, fuldbyrdede handlinger, som er i færd med at omslutte hele det eurasiske område.

Det britiske Imperium og deres Wall Street-makkere er blevet taget på sengen, og de bliver mere og mere hysteriske over både udviklingerne samt den kendsgerning, at de bliver udmanøvreret. Og de har ikke rigtig regnet ud, hvad de kan

gøre ved det – bortset fra at forsøge at lancere krige og iscenesætte et kupforsøg mod præsident Trump.

Det skyldes, at de globale, strategiske skift, som Kina og Rusland har initieret, ikke vil kunne standses, hvis præsident Trump bringer USA fuldt og helt om bord. Trumps gode arbejdsrelationer med sine præsidentkolleger, Kinas Xi Jinping og Ruslands Vladimir Putin, og som begge blev konsolideret under hans Asienrejse tidligere på måneden, er City of Londons og Wall Streets værste mareridt.

Ind på scenen kommer atter Barack Obama, den vanærede ex-præsident for USA, som netop har annonceret, at han snart vil foretage en rejse til Asien, der vil følge i præsident Trumps fodspor og forsøge at ødelægge alt det, han har opnået, på vegne af sine britiske herrer. Obama vil mødes med den indiske premierminister Narendra Modi den 1. december og dernæst rejse til Kina for at mødes med Xi Jinping, før han rejser videre til Frankrig.

Men sådanne klodsede deployeringer, som tidligere måske virkede, vil mislykkes under nutidens omstændigheder. Verdens tyngdecenter er reelt skiftet fra Atlanten til Stillehavet, og denne kendsgerning hævder sig på en sådan måde, at den ene nation efter den anden kommer med på vognen.

I sin hovedtale på Schiller Instituttets konference i Frankfurt, Tyskland, 25.-26. nov., udtrykte Helga Zepp-LaRouche denne idé på en meget eftertænksom måde:

»Det var den gamle verdensordens absolut manifeste mangel på udvikling, der var årsag til Kinas impuls, og den Nye Silkevejsånd har nu grebet om sig i en grad, hvor mange nationer i verden er absolut fast besluttet på at få udvikling, der giver hele deres befolkning et bedre liv.

Jeg mener, at den Nye Silkevej er et typisk eksempel på en idé, hvis tid er kommet; og når en idé på denne måde først er ved at blive en materialistisk virkelighed, bliver den til en

fysisk kraft i universet. Jeg har personligt haft muligheden for at se udviklingen af denne idé, der på mange måder reelt set begyndte med denne store mand – min ægtemand, Lyndon LaRouche; der, for mange årtier siden – for næsten et halvt århundrede siden – fik ideen om en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden. Dette blev dernæst mere manifest i 1970'erne, '80erne og især i 1991, da Sovjetunionen opløstes, og hvor denne idé om at skabe en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden blev meget fremtrædende. Jeg havde personligt muligheden for at se, hvordan dette spredtes efter Xi Jinping i 2013, i Kasakhstan, annoncerede den Nye Silkevej... Dette har skabt et fuldstændig optimistisk perspektiv.«

Foto: Broen over Pingtanstrædet, med hovedvej og jernbane, under opførelse i Fuijan-provinsen i det sydøstlige Kina. 2017. (*Xinhua/New China*)

RESOLUTION:

»Europa må ende fattigdom for sine 120 millioner fattige frem til år 2020« og

RESOLUTION:

»For en afslutning af krigen

og den humanitære krise i Yemen«. Vedtaget på Schiller Instituttets internationale konference, 25.-26. nov., 2017

I den Europæiske Union lever omkring 120 millioner mennesker under fattigdomsgrænsen, ifølge vore egne kriterier, der karakteriserer leveomkostningerne. I betragtning af, at Europa stadig er et økonomisk kraftcenter, er der ingen acceptabel grund til, at Europa ikke også skulle kunne løfte disse 120 millioner mennesker ud af fattigdom frem til år 2020. Den bedste måde, hvorpå dette kan opnås, er ved, at EU og alle europæiske nationer tager imod Kinas tilbud om samarbejde med Kina om Bælte & Vej Initiativet på en »win-win«-basis.

RESOLUTION: »Europa må ende fattigdom for sine 120 millioner fattige frem til år 2020«

Resolution vedtaget på Schiller Instituttets internationale konference i Bad Soden, 26. nov. 2017.

Helga Zepp-LaRouche: Hvis der ikke er flere spørgsmål, vil jeg gerne oplæse mit forslag til denne resolution, som jeg gerne vil have, I vedtager – eller én af dem.

På denne konference, der havde titlen, »At opfylde menneskehedens drøm«, drøftede vi den utrolige transformation i verden, der er blevet katalyseret af det kinesiske initiativ for den Nye Silkevej; Bælte & Vej Initiativet, der skaber optimisme i Asien, Afrika, Latinamerika, flere og flere stater i Europa og, efter præsident Trumps statsbesøg til Kina, i

flere stater i USA.

Bælte & Vej Initiativet har det konkrete perspektiv for, hvordan fattigdom og underudvikling kan overvindes gennem investering i infrastruktur, industri og landbrug, baseret på videnskabelig og teknologisk fremskridt. Den kinesiske regering, der i løbet af de seneste 30 år har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom, har nu bekendtgjort målet om at løfte de tilbageværende 42 millioner mennesker, der lever i fattigdom, ud af denne tilstand og skabe en anstændig levestandard for hele den kinesiske befolkning frem til år 2020.

I den Europæiske Union lever omkring 120 millioner mennesker under fattigdomsgrænsen, ifølge vore egne kriterier, der karakteriserer leveomkostningerne. I betragtning af, at Europa stadig er et økonomisk kraftcenter, er der ingen acceptabel grund til, at Europa ikke også skulle kunne løfte disse 120 millioner mennesker ud af fattigdom frem til år 2020. Den bedste måde, hvorpå dette kan opnås, er ved, at EU og alle europæiske nationer tager imod Kinas tilbud om samarbejde med Kina om Bælte & Vej Initiativet på en »win-win«-basis.

Vi, deltagerne på Schiller Instituttets konference, opfordrer alle folkevalgte personer til at tilslutte sig denne appel til de europæiske regeringer. Skulle vi i Europa ikke være stolte nok til at sige, at, hvis kineserne kan gøre dette, så kan vi også? [applaus]

RESOLUTION: »For en afslutning af krigen og den humanitære krise i Yemen«

26. nov., 2017 – Deltagerne på Schiller Instituttets internationale konference i Bad Soden, Tyskland, vedtog enstemmigt følgende resolution om krigen i Yemen:

»I betragtning af den dokumenterede kendsgerning, at krigen

mod Yemen, der er blevet ført af den saudiskledede koalition siden marts 2015, har været årsag til en humanitær krise uden sidestykke i dette land som resultat af bombardement af landets infrastruktur og den totale blokade til lands, til vands og i luften, der er gennemført, kræver deltagerne på Schiller Instituttets internationale konference i Bad Soden, Tyskland, den 25.-26. nov., 2017:

1. En øjeblikkelig våbenstilstand mellem alle parterne;
2. Ophævelse af blokaderne mod landet, især mod havnen i Hodeida og den internationale lufthavn i Sana'a, og som muliggør omgående humanitærhjælp til landet;
3. En tilbagevenden til den nationale forsoningsproces og dialog, som var i gang, men som blev afbrudt af krigen. (Denne forhandlingsproces må føres under FN-regi og udelukkende mellem nationale, yemenitiske grupperinger uden indblanding fra regionale eller globale magter, men sponsoreret af Rusland, Kina og USA som garanter for gennemførelse af det sluttelige resultat af dialogen.) Formålet med sådanne forhandlinger er at finde en politisk løsning på krisen i Yemen.
4. At hjælpe Yemen med en hurtig og storstilet genopbygningsproces, der fokuserer på infrastrukturprojekter for at genvinde nationens levebrød og Yemens integration i Bælte & Vej Initiativet.«

Den Nye Silkevej er nu det centrale fokus

for menneskeligt fremskridt

Leder fra LaRouche PAC, USA, 27. nov., 2017 – Det er ikke muligt at se på udviklingen af menneskelige samfund i dag, nogetsteds i verden, uden at anerkende den centrale rolle, som Kinas Bælte & Vej Initiativ spiller. Det Britiske Imperiums dinosaurer kæmper desperat for at bevare deres plyndringsrettigheder i udviklingslandene i Asien, Afrika og Latinamerika, og endda i deres egne lande, men det bliver i stigende grad klart, at Bælte & Vej har givet nationer modet til at rejse sig og erklære, at de ikke længere behøver acceptere kravene om nedskæringspolitikker og »tilpasset teknologi« fra imperieherrerne i London og på Wall Street. Som Konfutse sagde, »Da jeg var tredive, rejste jeg mig op«. Den såkaldte »tredje verden« er klar til at afskaffe denne nedgørende titel og blive en del af et samfund af moderne industrinationer, som Kina har gjort, med den Nye Silkevej som drivkraften.

Dette gælder i særlig grad for Afrika. Schiller Institutet udgav en 250 sider lang rapport om udviklingen af Afrika på en Schiller Institut konference, »At opfylde menneskehedens drøm«, som blev afholdt i Tyskland i forgangne weekend. Talere fra Afrika, Europa, USA og Kina beskrev den brede vifte af Kinas hundreder af projekter for infrastruktur, industri og landbrug i hele Afrika i løbet af det seneste årti, og i forhøjet tempo i 2017. Rapporten fremlægger den skønne fremtid og det håb, som denne udvikling har givet Afrikas befolkning.

I dag, i Østeuropa, finder »16+1«-forummet sted i Ungarn, mellem Kina og 16 østeuropæiske nationer, med 11 af disse, der er medlem af EU. Premierminister Li Keqiang holdt åbningstalen og sagde, at det Nye Silkevejsinitiativ kan være med til at bringe udvikling til de tidligere medlemmer af sovjetblokken og vil være et »nyttigt supplement« til Kinas relationer med Europa. »Vores mål«, sagde han, »er at se et fremgangsrigt Europa«.

Den ungarske premierminister Viktor Orban talte også til åbnings-sessionen og bemærkede, at »hvis Europa lukker sig inde, mister det muligheden for vækst ... europæiske resurser alene er ikke tilstrækkelige. Af denne grund byder vi den kendsgerning velkommen, at Kina, som en del af den nye, økonomiske verdensorden, ser dette område som ét område, i hvis fremskridt og udvikling det ønsker at være til stede«.

Men, hvad er EU's respons til dette potentiale for gensidigt fremskridt og gensidig udvikling? De forsøgte at forhindre Ungarn i at kontrahere med Kina om byggeri af en jernbaneforbindelse mellem Budapest og Beograd i Serbien og brugte Ungarns medlemskab af EU til at hævde, at de måtte have åben licitation på projektet – som om nogen regering eller noget privat selskab i Europa pludselig ville beslutte at gøre noget, de aldrig har gjort, alt imens de gennemfører nedskæringspolitik over for deres egne EU-medlemmer.

Typisk for denne EU-reaktion til det nye paradigme var en artikel i dag fra Mercator Institute for China Studies i Berlin, og som rapporterede om 16+1-konferencen. Titlen lød: »Kinas charmeoffensiv i Østeuropa udfordrer EU-samhørighed« og erklærer: »Europæisk integration synes i høj grad at stå på spil, når østeuropæiske regeringer bruger deres relationer med Kina til at vinde indflydelse over Bruxelles.« Tænk engang – udvikling er en trussel mod Europa!

Helga Zepp-LaRouche henviste til den grimme ironi, der er indeholdt i denne geopolitiske tankegang, i form af en resolution, hun foreslog for Schiller-konferencen. I betragtning af, at Kina har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom i løbet af de forgangne 30 år, erklærer resolutionen, og med Xi Jinping, der er forpligtet over for at løfte de tilbageværende 42 millioner fattige kinesere ud af fattigdom frem til år 2020, beslutter vi, at Europa også bør hellige sig til at løfte sine egne, 120 millioner-plus forarmede mennesker op til en anstændig levestandard frem til 2020. Resolutionen blev enstemmigt vedtaget.

Er der andre i Europa, der så meget som tænker i disse baner for et så ædelt mål i takt med, at EU-diktater for nedskæringspolitik er i færd med at skabe nye, forarmede mennesker, i et forfærdende tempo, hver eneste dag?

Men, de britiske imperiekræfter er endnu mere rædselsslagne over, at de er ved at miste deres primære »håndhæver« – USA. Donald Trump har nægtet at følge Bush/Obama-krigspartiets kurs, der i løbet af de seneste 16 år har tjent Imperiet med evindelig krigsførelse og militær inddæmning af Rusland og Kina, som er i færd med at drive verden til randen af atomkrig. Imperiet er forfærdet over Trumps historiske besøg til Kina i denne måned, hvor han og Xi Jinping dedikerede deres to nationer til at løse verdens problemer sammen gennem samarbejde og diplomati og økonomisk udvikling. De er ligeledes forfærdede over Trumps lange diskussioner med Vladimir Putin, både i personlige samtaler i Vietnam og via telefon efter Trumps tilbagevenden til Washington, for at samarbejde om at afslutte terrorisme i Syrien, og hinsides Syrien. Sammenlagt truer præsidentens samarbejde med Rusland og Kina med at gøre en ende på Imperiet, én gang for alle. Forsøget på, gennem »Russiagate fake-news«, at fjerne Trump fra embedet, er hastigt i færd med at kollapse, i meget vid udstrækning takket være *EIR's* arbejde og her, især afsløringen af Robert Muellers mange forbrydelser og forræderiske plan.

Krisen er langt fra ovre, og finansboblen i hele det vestlige banksystem kunne eksplodere, hvad øjeblik, det skal være. Men vejen til en løsning går nu tydeligvis fremad, med den Nye Silkevej, der berører hver eneste del af verden, inklusive USA. Denne vej er tilgængelig under forudsætning af, at verdens borgere responderer til dette historiske øjeblik ved at handle, som Abraham Lincoln sagde, i overensstemmelse med »de bedre engle i vor natur«.

Foto: Deltagerne i det 25. APEC økonomiske ledertopmøde i Da Nang, Vietnam, nov., 2017. (en.kremlin.ru)

Et stort skridt fremad for den Nye Silkevej i Europa; Nu, i USA

Leder fra LaRouche PAC, 26. nov., 2017 – Det nye, økonomiske paradigme, der anføres af Kinas Bælte & Vej, er en åben invitation til nationer til at samarbejde om økonomisk udvikling og genopbygning, om at bygge nye, store infrastrukturprojekter og om at øge menneskelig produktivitet gennem investeringer i ny videnskab for energi og rumforskning. Putins Rusland samarbejder fuldt og helt om det, og det har afgjort engageret USA's præsident Donald Trump og således trukket ild fra talsmænd for de gamle, geopolitiske krige og den »eneste supermagt«.

Dette nye paradigme tog et stærkt skridt fremad i denne weekend i Tyskland, i Bad Soden am Taunus i nærheden af Frankfurt, hvor Lyndon og Helga LaRouches Schiller Institut, mht. indvirkning, arrangerede sin hidtil mest betydningsfulde konference for fuldt og helt at bringe Bælte & Vej ind i Europa, og for at genopbygge Mellemøsten og Afrika. Flere end 200 deltagere hørte ledende talere fra Øst- og Vesteuropa, Kina, USA, Afrika og Mellemøsten beskrive det nye paradigmes økonomiske og kulturelle potentialer, og at de indgår et forpligtende engagement til at fremme det. Helga Zepp-LaRouche leverede Friedrich Schillers kriterium, nemlig begrebet om, at patrioter elsker deres nationer, men elsker menneskeheden mere. Det er især sandt med så mange kriser med krig og mulig krig, der stadig koger fra æraen med britisk geopolitisk, som nu er i færd med at kollapse.

Konferencen fik en fuld og detaljeret, ny rapport fra Hussein

Askary (Schiller Institutet, Sverige) og Jason Ross (LaRouchePAC, USA) om den forestående genopbygning af krigszoner i Mellemøsten og byggeriet af en ny region i Egypten og Sahel. Talere, der repræsenterede Syrien og Egypten, støttede dette. Ledende talsmand fra Syrien, dr. Bouthaina Shaaban, blev i sidste øjeblik omdirigeret til at rejse til Beijing, hvor hun drøftede et kinesisk engagement for netop denne genopbygning efter borgerkrigen i Syrien.

Det italienske medlem af EU-parlamentet, Marco Zanni, beskrev i modsætning hertil den fejlfungerende, såkaldte Eurozone, hvor afstivningen af storbanker har ødelagt nationer. Det har tvunget dem til at vende sig mod Kina for økonomisk genoplivning, som Grækenland og Balkan er et typisk eksempel på.

Helga Zepp-LaRouche fremlagde dernæst en resolution, der blev vedtaget af helheden, om, at Europa må løfte sine 120 millioner officielt forarmede borgere ud af fattigdom gennem at samarbejde med Kinas Bælte & Vej Initiativ, der i løbet af én generation har løftet 700 millioner kinesere ud af fattigdom!

En resolution imod den saudiske »koalitions« gruppevækkende krig mod Yemen, og som ligeledes blev enstemmigt tvedtaget, krævede en omgående våbenstilstand, en ophævelse af saudiernes morderiske blokade af Yemen og forhandlinger om forsoning uden udefrakommende indblanding.

Men, som Helga Zepp-LaRouche understregede, så er det USA, der må tilslutte sig det nye paradigme for at bringe verden sikkert ind i det og ud af truslen om sågar en atomkrig. Præsident Trumps synspunkt blev repræsenteret i Bad Soden af talere, der kender ham, Roger Stone og George Lombardi. Trump er klart engageret med præsidenterne Xi og Putin og har til hensigt at forsætte hermed på en produktiv måde, uanset, at der hyles op om rigsretssag eller anklageskrifter. Ironisk nok har Trump, uden endnu at have tilsluttet sig det, bragt Bælte

& Vej Initiativet direkte ind i én stat, det depressionsramte Vest Virginia, hvis økonomi kan blive fuldstændig transformeret af det og vise Amerika et eksempel.

Men, ligesom i Tyskland i denne weekend, er initiativet op til LaRouches politiske bevægelse, der har en politik for økonomisk transformation i form af Lyndon LaRouches »Fire Love til Nationens Redning«. I begyndelsen af 2018 vil bevægelsen udgive en ny, opdateret specialrapport, »USA tilslutter sig den Nye Silkevej«, der fremlægger disse handlinger, fra genindførelsen af Glass/Steagall-bankopdelingsloven og til et forceret program for fusionskraft og plasmateknologier.

Præsidenten er helt bestemt kampberedt til at bevæge sig i denne retning, og det republikanske lederskab i Kongressen er værre end håbløst. Men, den juridiske morder Robert Mueller har været i gang med at forsøge at fjerne LaRouche og hans bevægelse i mere end 30 år, uden held; og LaRouche er fast besluttet på, at det også vil mislykkes Robert Mueller at bringe Trump til fald. Et sejrrikt udfald for det nye paradigme afhænger af det.

Foto: USA's præsident Donald Trump og Ruslands præsident Vladimir Putin på APEC økonomiske topledermøde, Da Nang, Vietnam, 10.-11. nov., 2017. (en.kremlin.ru)

**Rapport fra Schiller
Instituttets konference
i Frankfurt, Tyskland,**

25.-26. nov. 2017: “At opfylde menneskehedens drøm”

Jason Ross interviewer Harley Schlanger på den første dag af konferencen, “At opfylde menneskehedens drøm”.

Mindst én stat vil blive transformeret af det nye paradigme, men det bliver fortsat udelukket i amerikanske medier

Leder fra LaRouche PAC, USA, 22. nov., 2017 – USA's præsident vil måske 'benåde en kalkun' til Thanksgiving (23. nov.), men ingen kan benåde de amerikanske mediers 'kalkuner', der nægter amerikanere ethvert kendskab til det, deres præsident mødte og opnåede på sine topmøder i Asien, samt med Ruslands præsident Putin.

Kina spreder et nyt, økonomisk paradigme i verden, og, med de handels- og investeringsaftaler, præsident Trump indgik dér, vil mindst én stat – Vest Virginia – blive transformeret til

det bedre, og med et langsigtet perspektiv. De forærer ikke skattelettelser og ejerskab af aktiver bort, som stater så ofte gør, når de er så desperate efter økonomisk fremgang, som Vest Virginia er; og staten får investeringer i kraftværker, energi og teknologier til kemisk produktion, specialiseret beskæftigelse – måske mere end \$80 mia. hen over 20 år.

En fagforeningsmand fra Vest Virginia sagde, »Vi har faktisk ingen indflydelse eller magt her, så jeg finder det interessant, at han [Trump] alligevel holdt sit løfte til os, noget, som jeg tror, han sandsynligvis vil få meget lidt kredit for i de nationale nyheder.«

Faktisk har præsident Trump ikke alene ikke fået nogen dækning; men denne investering – og den, der sandsynligvis vil redde GE, og de andre investeringer i andre, amerikanske stater – nævnes knap nok i medierne. En investering i Vest Virginia, der er tre gange størrelsen af USA's Energiministeriums budget, bliver slet ikke, eller kun sparsomt, rapporteret – for det meste selv i medier i Vest Virginia.

Præsidentens Asientur involverede ham i de vidtstrakte, økonomiske infrastrukturinitiativer, der kommer fra Kina, sekunderet af Rusland og i stigende grad endda i konkurrence/samarbejde med Japan. Han har fulgt op på dette ved at erklære sin plan om fortsat at være fuldt og helt engageret med den russiske præsident Putin om Syrien, Nordkorea og kampen mod terrorisme i Mellemøsten som helhed.

Præsident Trump gør det klart, at han har til hensigt at forfølge fornuftigt diplomati mellem stormagterne, uanset, hvad »Russiagatorerne« siger eller gør. Amerika vinder stort i dette, og det samme gør udsigten til fred efter en æra med »evindelige krige«. For at citere Helga Zepp-LaRouche om denne beslutning om bedre relationer mellem USA og Rusland i særdeleshed, »Dette er lovende, men endnu ikke opnået«.

USA ville vinde endnu mere, hvis præsidenten går med i Kinas Bælte & Vej Initiativ for store infrastrukturprojekter.

Og Amerika ville vinde mere endnu, hvis det vedtager den økonomiske transformation *som helhed*, som loves gennem Lyndon LaRouches »Fire Love til nationens redning« – et forceret program, langt om længe, for fusionskraft og en tilbagevenden til rumforskningens store foretagender, såvel som ikke mindst, en tilbagevenden til Glass/Steagall-loven.

Denne udelukkelse i medierne må omgående brydes: Amerikanerne bør vide, hvad det nye paradigme er, som præsident Trump mødte i Asien – og hvad han foreløbig gør ved det.

Foto: Præsident Donald J. Trump, førstedame Melania Trump og Barron Trump deltager i ceremonien for kalkunens benådning i anledning af den nationale helligdag, Thanksgiving.

Trumps telefonsamtale med Putin er en stærk bekræftelse

22. nov., 2017 – Præsident Donald Trumps kommentarer til journalister efter sin telefonsamtale den 21. nov. med præsident Vladimir Putin udgjorde endnu en bekræftelse af hans hensigt om at føre en fornuftig udenrigspolitik mellem stormagter, og giv pokker i Russiagate-torpedoerne. Dette er især sandt, når det kombineres med Putins samtidige initiativer til mange sider for at bevæge Syrien hen imod økonomisk genopbygning og nationale valg, hvor han tydeligvis regner med amerikansk samarbejde.

På vejen ud af Det Hvide Hus sagde Trump, »Præsident Putin og jeg havde en god samtale vedr. Syrien, Nordkorea og andre

ting, og den varede næsten halvanden time«. Dette gør det næsten til det topmøde, som de af rådgivere og papirskubbere blev forhindret i at afholde i forbindelse med APEC-topmødet i Da Nang den 11. nov.

Interessant nok sagde senator Ben Cardin (D-MD), der er en af de mest rabiater fortalere for anti-russiske sanktioner i Kongressen, til CNN senere den 21. nov., »Jeg mener, vi må have kommunikation mellem Ruslands præsident og USA. Så det er OK. Jeg har intet imod samtalen.« Alt imens senatoren ikke gjorde verdensfreden nogen tjeneste, så anerkendte han, at præsident Trump bekræfter en virkelighed.

RT rapporterede, at Putin briefede Trump om sit tilbud og forsøg på at organisere en Syrisk Kongres for National Dialog i Sotji. »Putin talte atter om at normalisere bilaterale [USA-Rusland] relationer, især mht. bekæmpelse af terrorisme.«

Foto: USA's præsident Donald Trump og Ruslands præsident Vladimir Putin konverserer på vej til 'familiefotoet' i forbindelse med APEC-ledertopmødet i Da Nang, Vietnam, 11. nov., 2017.

Helga Zepp-LaRouche:

»Vi er endnu ikke i smult vande!«

Nyt paradigme webcast

torsdag, 23. nov., 2017, kl. 18 dansk tid

Efterklangen af præsident Trumps tur til Asien og til Kina i særdeleshed rusker fortsat op i amerikansk og global politik i takt med, at flere politiske »mainstream«-personer og tænketanke nu lægger mærke til det; nogle synes endda at være blevet vundet over til den Nye Silkevejsånd. Trump sagde til sin regering, at hans tur til Asien var »en historisk 12 dage lang rejse«, med »aftaler til en værdi af over \$300 mia. ... [hvilket] betyder jobs på et meget højt niveau i USA«.

Kina og Rusland, de to lande, med hvilke Trump ønsker at øge samarbejdet, fortsætter med at gå ind i betydningsfulde, diplomatiske og økonomiske initiativer for at fremme fredeligt samarbejde og fredelig udvikling, og med nye forslag, der kommer fra dem bogstavelig talt hver dag.

Alligevel, som Zepp-LaRouche sagde mandag, »er vi endnu ikke i smult vande«. Man kan se en britisk imperiehånd i Mellemøsten, med krigssnak, der kommer fra Israel og Saudi-Arabien; og finanssystemet er fortsat »én dårlig handel« fra den totale nedsmeltning. Og, som Helga udtalte i sidste uges webcast, så er kansler Merkels forsøg på at sammensætte en »Jamaica-koalition« kollapsedet, hvilket vil sige, at Tyskland vil være uden en reel regering i denne mulighedernes, og krisernes, tid.

Lyt til vores webcast torsdag og få en ugentlig, strategisk opdatering fra fr. LaRouche.

newparadigme.schillerinstitute.com

ECB's Mario Draghi: Jeg ser ingen boble

21. nov., 2017 – I besvarelse af spørgsmål, stillet af EU-parlamentets Økonomiske og Monetære Komite i går, afværgede chef for ECB, Mario Draghi, at han ikke ser nogen bobler og ingen systemisk risiko. På spørgsmålet, »Hvad holder Dem vågen om natten«, mht. risici for den globale, finansielle stabilitet, svarede Draghi: »Ser vi nogen bobler? Ikke foreløbigt.« Idet han ignorerede aktiemarkedsboblen, selskabsgældsboblen og husstandsgældsboblen – for slet ikke at tale om derivater, alle boblers moder – fortsatte Draghi: »Vi ser lokale situationer, hvor værdiansættelserne er knebne, for det meste ... på ejendomsmarkedet.« Men selv disse »knebne« priser, sagde Draghi, er ganske normale, hvis man sammenligner med de lave priser for et par år siden, og som skyldtes en depression.

Så, mht. »finansielle stabilitetsrisici, så er de lokale – de er ikke systemiske«.

Foto: ECB-chef Mario Draghi, ser ingen bobler.

ECB's 'mening': Bank bail-in 'værktøjer' betyder ingen

indskydergaranti

21. nov., 2017 – EU afprøver muligheden under bank bail-in-regimet for at konfiskere indskud under €100.000, eller »dækkede indskud«. Den Europæiske Centralbank har nu givet en positiv mening til planen, i et dokument, der rapporterer ECB-’meninger’, efter anmodning fra EU-kommissionen og EU-parlamentet, dateret 8. nov., 2017.

https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/legal/pdf/en_con_2017_47_f_sign.pdf

Forholdsreglen kaldes »Præ-opløsnings-moratorium-værktøj« og består i at indefryse indskud og give kunder lov til at hæve et mindre, skønsmæssigt beløb til daglige udgifter, og at de kun kan få noget efter at vente i fem hverdage. »Moratorie-værktøjet« roses af ECB i dets ’mening’ for at give myndigheden, der opløser banken, »mere fleksibilitet«. Det erkender udtrykkeligt, at virkningen er at afslutte indskydergaranti, der i øjeblikket er op til €100.000 i indskudte midler i en bank.

ECB er udmærket klar over forholdsreglens ulovlige natur og forventer derfor, at »disse vidtrækkende beføjelser kun vil blive praktiseret under ekstreme omstændigheder«; og »den maksimale periode for et moratorium kun bør være fem hverdage i alt, en begrænsning, der også er nødvendig i betragtning af den alvorlige virkning af et moratorium på kreditorenes rettigheder. ECB formaner, at forlængede perioder, i hvilke indskyderne ikke har adgang til deres indskud, underminerer tilliden til banksystemet og sluttelig kunne skabe risici for den finansielle stabilitet«.

Man skal ikke lade sig narre af de formanende ord i ECB-dokumentet; disse »ekstreme omstændigheder« kan forventes i den nærmeste fremtid, med flere og flere eksperter, der advarer om et kommende kollaps af finanssystemet.

Putin møder Assad og briefer Trump

21. nov., 2017 – Der skrives historie i Sotji, hvor den russiske præsident Vladimir Putin holdt et ikke-annonceret møde med den syriske præsident Bashar al-Assad den 20. nov. og dernæst introducerede ham til det russiske militære lederskab, der »var med til at redde Syrien«. I dag briefede Putin præsident Donald Trump om sine drøftelser med Assad. I morgen, 22. nov., vil Putin være formand for Astana-forhandlingerne sammen med de to andre garantlande, Iran og Tyrkiet, og vil konsultere med Assad under forhandlingsforløbet. Ligeledes i går talte Putin over telefon med Qatars emir.

Fokus for drøftelserne mellem Putin og Assad var, at sejren over ISIS var begyndelsen på en politisk proces for at bringe fred og forsoning til Syrien. Kreml har udlagt lange uddrag af drøftelserne mellem de to ledere, der giver en fornemmelse af den historiske betydning af forhandlingerne. Her følger uddrag af disse drøftelser:

Putin begyndte: »Velkommen til Sotji. Lad mig først lykønske Dem med Syriens resultater med at bekæmpe terroristgrupper, såvel som med den kendsgerning, at det syriske folk, på trods af meget vanskelige prøvelser, gradvist bevæger sig mod den endelige og uundgåelige besejring af terroristerne.

Hr. præsident, som De ved, skal jeg mødes med mine kolleger – præsidenterne fra Tyrkiet og Iran – her i Sotji i overmorgen. Vi har aftalt at afholde yderligere konsultationer med Dem under vores møde. Hovedemnet på dagsordenen er selvfølgelig en fredelig og varig, politisk afgørelse i Syrien, efter fordrivelsen af terroristerne.

Som De ved, så, ud over de partnere, jeg har nævnt, arbejder vi også tæt sammen med andre lande, som Irak, USA, Egypten, Saudi-Arabien og Jordan. Vi opretholder konstant kontakt med disse partnere.

Jeg vil gerne diskutere med Dem, de basale principper for den politiske proces og den Syriske Nationale Dialog-Kongres, hvis idé De har støttet. Jeg vil gerne høre Deres synspunkter om den aktuelle situation og udviklingsperspektiver og Deres synspunkter vedr. den politiske proces, som sluttelig bør implementeres under FN's regi. Vi håber ligeledes, at FN vil gå med i [den politiske] proces i sit slutstadium.«

Assad svarede, idet han anerkendte Ruslands rolle i at hjælpe Syrien med at vinde krigen mod terror: »I denne periode har vi opnået stor succes både på slagmarken og på den politiske side. Mange regioner i Syrien er blevet befriet for terroristerne, og de syrere, der måtte flygte fra disse regioner, kan nu vende tilbage.

Det bør anerkendes, at operationen bragte fremskridt til den politiske afgørelse i Syrien. Og processen, som blev igangsat, og som Rusland promoverede med forskellige bestræbelser, fortsætter, frem for alt, baseret på respekt for FN's charter, statens suverænitet og uafhængighed. Denne holdning er blevet forsvaret på forskellige internationale platforme, inklusive i Astana-forhandlingerne. Det samme gælder planerne om at afholde den Syriske Nationale Dialog-Konference om et par dage. I dag har vi en fremragende mulighed for at drøfte både den forestående konference og det forestående topmøde, og til at koordinere vore synspunkter om de næste skridt.

Først vil jeg gerne benytte anledningen til at overbringe det syriske folks lykønskninger og taknemmelighed over for Dem, hr. præsident, for vores fælles succes i forsvaret af Syriens territoriale integritet og uafhængighed. Vi vil gerne udtrykke vores taknemmelighed over for de institutioner i den russiske stat, der ydede hjælp – primært det Russiske

Forsvarsministerium, der har støttet os under hele denne operation. Jeg vil også gerne overbringe vores taknemmelighed over for det russiske folk, der fortsat er en venligtsindet nation for os. De har støttet os hele vejen.«

Putin responderede ved at bemærke, at, takket være Astana-forhandlingerne, kunne deeskaleringszoner bygges, og forudsætninger for den politiske proces blev etableret. »Baseret på resultatet af dette møde [med Assad], vil jeg yderligere konsultere med lederne af de lande, jeg netop nævnte. En samtale med emiren af Qatar er planlagt for i dag. I morgen taler jeg med den amerikanske præsident Donald Trump. Derefter taler jeg med lederne af landene i området.«

Assad responderede: »På dette stadium, og især efter vores sejr over terroristerne, er vi interesseret i at fremme den politiske proces. Vi mener, at den politiske situation, der har udviklet sig i regionerne, tilbyder en mulighed for fremskridt i den politiske proces. Vi håber, Rusland vil støtte os ved at sikre de eksterne aktørers ikke-indblanding i den politiske proces, så de kun støtter den proces, der føres af syrerne selv. Vi ønsker ikke at se tilbage. Vi vil acceptere og forhandle med alle, der er virkelig interesseret i en politisk afgørelse.«

Putin sagde, han er »glad for, at De er rede til at arbejde sammen med alle, der ønsker fred og konfliktløsning«.

Foto: Syriens præsident Bashar al-Assad (venstre for bordenden) mødtes 20. nov. med Ruslands præsident Vladimir Putin (i midten) i Sotji, og blev dernæst præsenteret for det russiske, militære lederskab. Den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu står på Putins venstre side.

Vil vi stadig være barbarer om 10.000 år, eller vil vi være mennesker?

Leder fra LaRouche PAC, USA, 21. nov., 2017 – Mens City of London og Wall Street er travlt beskæftiget med et sidste, desperat forsøg på at genanvende deres finanssystem, der ikke kan genanvendes, ved hjælp af en ECB-plan for bail-in, der er udarbejdet for at gribe alle finansielle aktiver for sig selv – deres tidligere »Cypern-model« i stort format – så orkestrerer Rusland, Kina og allierede nationer i stedet en overordnet handleplan for Mellemøsten og for global stabilisering og fred, som det indikeres i det, man kunne kalde en »Syrien-model«.

Vi refererer til drøftelserne den 21. november i Sotji, Rusland, mellem den besøgende syriske præsident Bashar al-Assad og den russiske præsident Vladimir Putin, samt Ruslands militære topkommando, og hvor de diskuterede deres succesfulde samarbejde for at bringe Syrien tilbage fra afgrunden. Helga Zepp-LaRouche beskrev i dag dette bevægende møde med sine kommentarer:

»Dette er en utrolig idé, for på to år er en fuldstændig håbløs situation blevet vendt omkring. Det syriske folk har gennemlevet utrolige, menneskelige lidelser og har været udsat for enorme prøvelser, men er kommet sejrrigt ud af det.«

Hvis dette kan opnås i Syrien, et mikrokosmos af de værste rædsler, som er blevet skabt af en døende verdensorden for geopolitik og udplyndring, er der intet til hinder for, at en tilsvarende total vending ikke skulle kunne opnås på globalt plan, hvor vi opbygger et nyt paradigme omkring Kinas Bælte & Vej Initiativ som hovedhjørnesten. Helga Zepp-LaRouche opsummerede den strategiske situation som følger:

»Hoveddynamikken for forandring må komme fra USA. En opfølgning af Trumps besøg i Kina er det, der vil afgøre situationen. Dette er et enestående øjeblik i menneskehedens, og ikke blot USA's, historie. Det er denne opfattelse, vi skal have igennem til befolkningen.

Der er et enormt potentiale. Man ser det i den dynamik, der demonstreredes mellem Xi Jinping og Donald Trump, som var et historisk møde. Man ser det i det faktum, at Panama nu tilslutter sig Kina med Bælte & Vej Initiativet og med Panamas præsident, der udtaler, at dette er den vej, hele Latinamerika vil gå. Det findes i tilnærmelsen mellem Japan og Kina; i Astana-Putin-processen for konsolidering af situationen i Syrien og videre endnu; og i de dybtgående forandringer, der er i gang i Afrika gennem Kinas investeringer dér.

Alle disse elementer bevæger sig i en meget positiv retning. Men, Damoklessværdet, i form af et muligt finanskrak, hænger stadig over verden. Instrumenterne for at bevæge USA i retning af Lyndon **LaRouches Fire Love** eksisterer, men de er endnu slet ikke tilstrækkelige. Potentialet er helt klart til stede og har aldrig været større end nu. Men det ville også være en stor fejltagelse at tro, at vi allerede har vundet, blot fordi vi har været med til at skabe dette potentiale. Og før, vi har opnået en total sejr for det Nye Paradigme, bør vi ikke have et roligt øjeblik«,

erklærede Zepp-LaRouche.

Hun konkluderede:

»Vi bør heller ikke give efter for ideen om, at vi har brug for et eller andet 'nationalt udtryk' for sund interesse. Vi må virkelig kæmpe med folk for, at det, vi har brug for, er et Nyt Paradigme; en fuldstændig ny ramme for relationer, hvor geopolitik slet og ret smides ud af vinduet. For, vi bør definere menneskeheden ud fra fremtiden, fra 10.000 år fra i dag, med et tilbageblik på nutiden: Hvordan ønsker vi at leve

om 10.000 år fra i dag? Vil vi da stadig være barbarer, eller vil vi være mennesker?»

☒ **Se Nyt Paradigme Webcast live, med Helga Zepp-LaRouche, torsdag, 23. november, kl. 18 dansk tid:**

<http://newparadigm.schillerinstitute.com/>

Foto: International Mine Action Center i Aleppo, Syrien, 23. dec., 2016. (Photo: Russian Ministry of Defense, mil.ru)

Store muligheder midt i stor ustabilitet; Vi er endnu ikke i smult vande

Leder fra LaRouche PAC, USA, 20. nov., 2017 – De aktuelle begivenheder udviser store muligheder – der er knyttet til det nye paradigme med den nye, globale Silkevej, men udviser samtidig stor ustabilitet og store farer, knyttet til den vedvarende monetarisme, geopolitik og det vedvarende forsøg på at opretholde imperiedominans.

I dag fortsatte præsident Donald Trump med at understrege betydningen af sin Asientur i åbningsbemærkninger til et møde i sin regering. Han talte om handel.

»Vi er netop vendt hjem fra en historisk, 12 dage lang rejse

til Asien. Overalt, hvor vi kom, blev den amerikanske delegation modtaget med enorm gæstfrihed og respekt ... Med os tilbage bragte vi for \$300 mia. i aftaler, der meget vel kunne nå op på \$1 billion i den allernærmeste fremtid. Det betyder jobs for USA på et meget højt niveau ... «

Derefter mødtes Trump med udenrigsminister Rex Tillerson og USA's FN-ambassadør Nikki Haley, midt i flere situationer, der udgør stor fare, og som ikke kan løses, med mindre USA og det transatlantiske område tilslutter sig det fremstød for fred og udvikling, som Bælte & Vej Initiativet tilbyder.

Saudi-Arabien, sammen med Det forenede Kongerige (U.K.), slår på krigstrommer for handling mod Iran og Hezbollah. I søndags blev der, efter anmodning fra saudierne, afholdt et møde i Kairo for udenrigsministre fra den Arabiske Liga. Efter at mange talere fordømte Iran, meddeltes det, at man ville briefe FN's Sikkerhedsråd om anklager imod Iran og måske kræve fremtidig handling. I mellemtiden fortsætter grusomhederne, der begås af Saudi-Arabien med assistance fra USA, i Yemen.

Denne forfærdelige situation bør ses i kontrast til den modsatrettede dynamik i Asien. Rusland, Tyrkiet og Iran samarbejder i den syriske krise om at besejre ISIL i alle dets former. Den 22. nov. vil den russiske præsident Putin, den tyrkiske præsident Erdogan og den iranske præsident Rouhani mødes i Sotji, Rusland, for at drøfte, hvordan man skal bringe yderligere stabilitet til Syrien og bevæge sig hen imod det russiske forslag for en Kongres for National Dialog. I søndags faldt en af de sidste ISIL-enklaver, byen Abu Kamal, til den syriske regering.

I Sydasiens er der nye initiativer i gang for at finde en løsning på den desperate situation, hvor 600.000 rohingya-flygtninge nu er i Bangladesh, hvortil de er flygtet fra fortsatte stridigheder i Myanmar. I weekendens løb mødtes den kinesiske udenrigsminister Wang Yi med ledere fra Myanmar og meddelte, at man ville fordoble indsatsen for Bælte & Vej

Initiativets Kina-Myanmar Økonomiske Korridor, og man drøftede en trepunkts-handleplan, som Kina har foreslået, for at tackle nødsituationen med flygtningene: 1) en våbenstilstand; 2) betingelser, der fastsættes af Bangladesh og Myanmar, for, at flygtningene kan vende hjem; og 3) afhjælpning af fattigdom i Myanmar.

Disse to eksempler – Syrien og Myanmar – viser, hvordan betydningsfulde magter konfronterer kriser og konfererer med det specifikke forsæt at udarbejde løsninger. De markerer en fremgangsmåde over for virkeligheden, der enten er fraværende eller også i øjeblikket bliver forsættligt modgået af de fleste af eliteerne i Europa og USA, der har forskanset sig i det gamle, døde, geopolitiske paradigme.

I dag påpegede Helga Zepp-LaRouche den igangværende regeringskrise i Tyskland. I går aftes brød forhandlingerne om at danne en koalitionsregering sammen, da de Frie Demokrater trak sig ud. Den tyske præsident Frank-Walter Steinmeier opfordrede efter et møde med den midlertidige kansler Angela Merkel alle sider til at genoverveje og sagde, »Vi står over for en situation, der ikke har eksisteret i Forbundsrepublikkens historie ... i næsten 70 år.« Zepp-LaRouche kaldte situationen »forfærdelig, men ikke overraskende« og påpegede det underliggende problem: lederne og partilederne i Tyskland og i hele Europa har ingen vision for fremtiden. Hvordan skal de genoverveje? De er »totalt idéforladte«. De lever i et domæne, der udgør en parallelvirkelighed, så de har ingen impuls til at genoverveje og ændre deres aksiomer og få en diskussion om handlinger.

Dette lægger vejen vidt åben for det, vi gør, for at støtte en ny æra til menneskehedens fordel, men, formaner Zepp-LaRouche, »Vi er endnu ikke i smult vande«.

Foto: Præsident Donald J. Trump besøger Vietnam, 11. nov., 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Næste begivenhed: KV2017
– Tid: tirsdag 21. nov. hele
dagen –
Sted: Ved stemmeurnerne
– Nødvendig handling:
Stem på Schiller Instituttets
Venner

Husk I kan stemme på Schiller Instituttets Venner i København, Brøndby, Aarhus og Randers og til regionsvalg i Region Hovedstaden og Region Midtjylland.

Se alle vore opstillede kandidater <http://sive.dk/>

Se vort valgprogram.

Et godt valg for Danmark!

Tidligere **franske**
premierminister **de Villepin**

argumenterer for europæisk forpligtelse til Bælte & Vej

17. nov., 2017 – På sidelinjerne af en international konference for tænketanke i Beijing sagde den tidligere, franske premierminister, Dominique de Villepin, til Sputnik: »Den Europæiske Union bør øge sin deltagelse i initiativet, 'Ét Bælte, én Vej' (OBOR). Det kan opnås gennem den Europæiske Investeringsbank eller, for eksempel, gennem den franske Fond for Innovationer [Fonds Pour les Innovations]. Disse instrumenter bør samarbejde mere aktivt og gennemføre specifikke projekter inden for rammerne af OBOR.«

De Villepin fortsatte, »Den Europæiske Kommission og regeringerne i flere EU-stater er bekymrede over de kinesiske selskabers investeringer i strategiske sfærer af økonomien. Jeg er overbevist om, at den Europæiske Union ikke bør opgive andre lande ved at introducere endeløse kontrolforanstaltninger. EU-landene bør opbygge et samarbejde på basis af gensidig fordel, ligesom Kina gør.«

Han antydede, at disse spørgsmål ville blive diskuteret under den franske præsident Emmanuel Macrons forestående besøg til Kina, der forventes at finde sted i januar, 2018. De Villepin påpegede ligeledes spørgsmålet om Afrikas udvikling: »Det initiativ, som den [kinesiske præsident] Xi Jinping foreslår, gennemføres i Asien, bør vi gennemføre i Europa. Den Europæiske Union bør opbygge tættere partnerskaber og et tættere samarbejde med Maghreb-landene og Afrika i lighed med Kinas Bælte & Vej. Vi kunne udvikle infrastruktur i de afrikanske stater, som ville være meget fordelagtige for vore foretagender og give en impuls til disse landes økonomier.«

De Villepin, der var fransk premierminister fra 2005-2007

under præsident Jacques Chirac, sagde, at sådanne forbindelser ville være fordelagtige for både Afrika og Europa. »Afrika ses ofte som et spørgsmål om flygtninge og udokumenterede migranter. Jeg mener, vi skal af med disse fordomme. Vi kunne skabe projekter, hvor selskaberne og institutionerne både fra den Europæiske Union og de afrikanske stater deltager. Hvis ens naboer ikke har stabilitet, er der heller ingen stabilitet i Europa«, understregede de Villepin.

Ruslands ambassadør til USA kommenterer amerikansk-russiske relationer: De to lande kan samarbejde

17. nov., 2017 – Ruslands ambassadør til Washington, Anatoly Antonov, sagde i går, at kontakter mellem Ruslands præsident Vladimir Putin og USA's præsident Donald Trump i Vietnam viser, at de to stater kan enes om at arbejde sammen. »De nylige kontakter mellem den russiske og den amerikanske præsident på sidelinjerne af APEC-topmødet i Vietnam, samt deres fælles erklæring om Syrien, har bevist, at vore lande har brug for hinanden og kan enes om samarbejde«, sagde ambassadøren under en reception i anledning af præsentationen af hans akkreditiver for USA's præsident Donald Trump. »Kun ved fælles indsats kan vi komme frem til passende respons til nutidens udfordringer, af hvilke global terrorisme er et hovedspørgsmål«, sagde han.

»Jeg kan forsikre for, at den primære opgave, jeg har fået fra mit lederskab, er at udvikle vore bilaterale bånd fuldt ud for at opbygge en konstruktiv, pålidelig og gensidigt fordelagtig samarbejdsmodel«, fortsatte han. »Jeg er overbevist om, at alle vil have fordel af gode, russisk-amerikanske relationer, i betragtning af vore landes særlige ansvar som permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, for opretholdelse af global fred og sikkerhed.«

Antonov erkendte også, at »det miljø, jeg træder ind i som ny ambassadør, langt fra er favorabelt ... Vi må tackle den tunge arv, vi har fået overleveret. Det er ikke desto mindre vigtigt ikke at lukke af for hinanden, ikke se tilbage på fortiden, men snarere have en vision for vore fælles mål«, fortsatte han.

»Selv om mit arbejde er begyndt under vanskelige betingelser, må jeg nævne, at jeg har fået en positiv og varm modtagelse i Udenrigsministeriet og andre institutioner, som jeg foreløbig har besøgt. Og det er værd at bemærke, at mine amerikanske modparter har vist deres beredvillighed til at opbygge en konstruktiv dialog.«

»Det er en stor ære for mig, og samtidig en utrolig, professionel udfordring, at gennemføre en diplomatisk mission i dette land«, sagde Antonov. »Det er værd at nævne, at Washington, D.C., har de mest kvalificerede medlemmer af det diplomatiske samfund, jeg nogen sinde har set. Denne by samler udenlandske udnævnte personer fra topregeringsstillinger, hvilket viser den betydning, alle lande tilskriver deres relationer med USA.«

Foto: Ruslands nye ambassadør til USA, Anatoly Antonov, formelt udnævnt 21. august, 2017 ved præsidentielt dekret.

Den dybere liggende proces bag Alma Deutschers musikalske geni (på dansk). Af Michelle Rasmussen

*Jeg ønsker at skrive skøn musik – musik, som gør verden bedre.
– Alma Deutscher.*

... Vores politiske bevægelse (Schiller Institutet og LaRouche-bevægelsen) er dedikeret til ideen om, at alle børn kan blive genier, hvis deres kreative potentiale udvikles. Dette er Alma et bevis på.

Vi er overbevist om, at menneskehedens vigtigste udfordring består i at udvikle en strategi for udløsning af kreativiteten hos alle mænd, kvinder og børn, og at en afgørende metode til at opnå dette er gennem at genopleve fortidens kreative opdagelser. Også dette er Alma et bevis på.

Og vi er fast besluttet på at skabe en ny, global renæssance, for hvilken renæssance nye musikkompositioner, baseret på principperne for den mest storslåede, klassiske musik, vil være med til at vise vejen. Og igen, Almas unge, musikalske sind og sjæl beviser allerede, at dette er muligt.

See also the english version of the article [here](#).

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche om præsident Trumps Asientur og det nye paradigme Schiller Institut Nyt Paradigme Webcast, 16. nov., 2017; dansk udskrift

Dette webcast har til formål at gøre folk aktive; gå med i Schiller Instituttet; hjælp os med at udbrede den idé, at en ny relation mellem nationer absolut er mulig og allerede er ved at blive til virkelighed. Så sid ikke på sidelinjen. Bliv aktiv sammen med os, for dette er en af de perioder, der har et enormt potentiale. I sidste uge talte vi om Murens fald og den store, historiske chance, dette repræsenterede; men jeg mener, at, hvis man ser på den mulighed, at menneskeheden kan bevæge sig ind i en total ny æra, hvor der er velstand for alle; fred mellem nationer definerer en ny civilisationsæra. Det er min absolutte overbevisning, at, under forudsætning af, at der ikke kommer en stor tragedie som et finanskrak, for hvilken der ikke gennemføres nogen løsning i tide, eller en anden krise, der sparkes i gang omkring en eller anden hændelse, en 'fake' historie; jeg mener, at det nye verdenssyn, denne idé om, hvad Vestens populærkultur er blevet til, eller hele kulturen, hvor alt er tilladt, ingen kriterier, ingen standard, ingen moralskhed; det er noget, der ikke kan holde. Det er en falsk tro, det er en ideologi; det er en afsporing af menneskets sande natur, og jeg tror, det

vil forsvinde på samme måde, som skolastikken forsvandt, fordi det var en utilstrækkelig idé, der var knyttet til en bestemt periode i Europas historie i middelalderen. Det forsvandt; i dag har vi ingen skolastikere, i hvert fald ikke i denne gamle form. Jeg er overbevist om, at vi har en chance for at få en ny renæssance, at få en opløftelse af folk, hvor alle kulturers, alle planetens nationers bedste traditioner bliver genoplivet; og ud af dette kan vi skabe en ny renæssance. Jeg mener, dette er en absolut realistisk mulighed. Så være glad og gå sammen med os!

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche opfordrer amerikanere til selv at finde ud af, hvad der virkelig skete på præsident Trumps tur til Kina

Leder fra LaRouche PAC, USA, 16. nov., 2017 – Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, opfordrede i dag det amerikanske folk til at se bort fra løgnene og udelukkelserne, som dominerer USA's og Europas medier, om præsident Trumps tur

til Kina, og i stedet selv undersøge de historiske begivenheder, der fandt sted. På sit faste, ugentlige Nyt Paradigme-webcast [torsdage] sagde Zepp-LaRouche:

»Jeg mener, det er meget vigtigt, at vore amerikanske seere og forretningsfolk i hele verden virkelig undersøger dette selv; lad jer ikke nøje med det, medierne rapporterer. Få fat i talerne, der alle er arkiveret; lyt selv til dem. Gå ind på kinesisk fjernsyn.

Dette er virkelig en appel til folks fornuft, om ikke at lade sig narre af medierne og ikke gå i en propagandafælde som under den Kolde Krig. Det modsatte af, hvad medierne beretter, finder sted. Vore lyttere og seere – hvilket vil sige, dig – jeg beder jer om at tage tid til at skaffe jer viden; opbyg jeres egen dømmekraft. I behøver ikke tro på os, men prøv at gå til kilderne og dan jer et indtryk på første hånd af, hvad det er, der virkelig finder sted, og ikke, hvad medierne siger.«

I sit webcast gav Zepp-LaRouche sine seere en kort gennemgang af, hvad der fandt sted på turen:

»Jeg mener, det er begyndelsen til en ny æra for strategiske relationer mellem USA og Kina, som Xi Jinping har sagt. Det, de gjorde for at modtage Trump og give ham den største ære, med karakteristikken 'statsbesøg-plus'; og præsident Xi Jinping sagde endda, at dette var et 'statsbesøg-plus-plus'. De rullede den røde løber ud, så at sige, på en måde, de aldrig har gjort for nogen anden, udenlandsk standsperson siden før Folkerepublikken Kinas eksistens.

»De gjorde det, at de på den første dag introducerede præsident Trump til Kinas gamle kultur. Til dette formål lukkede de af for den Forbudte By i en hel dag, og dernæst holdt de en gallamiddag i en af paladserne. De opførte tre forskellige Beijing-operaer; de viste ham restaureringen af kunst, kunsthåndværk og lignende ting. Præsident Xi var

selvfølgelig turguide for det hele. Enhver, der har læst eller lyttet til hans taler, ved, at han er meget dannet inden for kinesisk historie, men også inden for universel historie; så dette er virkelig en utrolig ting. Der var selvfølgelig også andre aspekter, som handelsaftaler for \$300 mia., men dette var angiveligt kun begyndelsen, og dette beløb ville snart blive tredoblet.

Men jeg mener, at det, der var langt vigtigere – hvor vigtige, de økonomiske aftaler end er, og dette vil jeg ikke ignorere – men jeg mener, det var langt vigtigere med den dybe, menneskelige overensstemmelse mellem disse to præsidenter. Jeg vil gøre noget, jeg ikke normalt gør, men, i betragtning af det faktum, at medierne i den grad har forvrænget det, der har fundet sted på dette besøg – hvis de da overhovedet har rapporteret om det – jeg vil gerne oplæse for jer et citat fra det, præsident Trump sagde i sine kommentarer til denne modtagelse. Han sagde,

'I går besøgte vi den Forbudte By, der står som et stolt symbol på Kinas rige kultur og majestætiske ånd. Jeres nation er et vidnesbyrd om tusinder af års levende historie, og i dag var det en fantastisk ære at blive modtaget af den kinesiske delegation her i Folkets Store Hal. Dette historiske øjeblik byder begge vore nationer på en utrolig mulighed for at fremme fred og fremgang, sammen med andre nationer i hele verden. Med et kinesisk mundhelds ord, 'vi må bære sagen fremad, og skabe fremadrettet ind i fremtiden'. Jeg er overbevist om, at vi kan virkeliggøre denne vidunderlige vision, en vision, der vil være så god og faktisk så storslået for både Kina og USA'.

Han fortsatte dernæst,

'Så vi kommer fra forskellige steder og fjerne egne. Der er meget, der forbinder Øst og Vest. Begge vore lande blev bygget af mennesker med stort mod, en stærk kultur og ønsket om at forcere uvejsomt, ukendt terræn ind i store farer, som de overvandt. Det amerikanske folk har dyb respekt for jeres

lands arv og landets befolknings ædle traditioner. Jeres gamle værdier bringer fortiden og fremtiden sammen i nutiden. Så smukt! Det er mit håb, at det amerikanske og kinesiske folks stolte ånd vil inspirere vore bestræbelser på at opnå en mere retfærdig, sikker og fredelig verden. En fremtid, der er vore forfædres ofre og vore børns drømme værdig'.«

Som et eksempel fremdrog Zepp-LaRouche den nedsættende dækning i den tyske »ansete, autoritative avis«, *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, som kaldte den kinesiske behandling af præsident Trump for »pomp og pragt« og »et spil for at føre bag lyset«.

»Det virkelige billede af Trump er ikke det billede, man får fra medierne. Jeg har faktisk aldrig set en sådan skandale og kynisme som det, der nu udtrykkes mod Trump. Lige bortset fra mod min mand, selvfølgelig, og en lignende behandling disket ud mod præsident Putin og præsident Xi. Men enhver, der har været i den Forbudte By, som har været de kinesiske kejseres palads siden det 15. århundrede – man kan ikke andet end at blive imponeret af den majestætiske arkitektur, skønheden i opbygningen, møblerne og hele fremvisningen af kinesisk kunst. At kalde det 'pomp og pragt' viser blot, hvor fuldstændig uvidende, disse bladsmørere virkelig er.«

Zepp-LaRouche sagde, at løftet om gode relationer mellem Kina og USA, som skabes af præsidenterne Trump og Xi, er presserende nødvendigt. USA har presserende behov for at genopbygge sin infrastruktur og sætte sin industri til at arbejde for menneskehedens fælles interesser. Dette kan opnås, hvis USA tilslutter sig Bælte & Vej Initiativet. I foråret sagde Zepp-LaRouche, at, hvis præsident Trump gik med i Bælte & Vej Initiativet og udbedrede USA's relationer med Kina og Rusland, »kunne han blive én af de største, amerikanske præsidenter nogensinde«. Efter Beijing-turen »gør Trump det faktisk«, sagde Zepp-LaRouche.

[Hør hele Zepp-LaRouches webcast.](#)

Kinas ambassadør til USA om betydningen af mødet mellem Xi og Trump

16. nov., 2017 – Den kinesiske ambassadør til USA, Cui Tiankai, der tydeligvis var noget oprørt over 'fake news'-dækningen i de amerikanske medier af topmødet i Beijing mellem Xi og Trump, understregede i går i en tale i Washington den enorme betydning af topmødet og de langsigtede implikationer for de amerikansk-kinesiske relationer. Ambassadør Cui var selv medvirkende til forarbejdet til topmødet, med forberedelserne i Washington og i Beijing. Han begyndte med at erklære, at præsident Trump var den første verdensleder, der kom på statsbesøg efter den 19. partikongres. Han var også den første verdensleder, der sendte lykønskninger til den kinesiske præsident Xi Jinping ved afslutningen af denne meget succesfulde kongres. Cui sagde, »Det var også første gang, en amerikansk præsident gjorde dette, og det påskønnede vi«.

Under møderne »fandt der dybtgående udvekslinger af synspunkter sted mellem præsident Xi Jinping og præsident Donald Trump, og de nåede frem til en vigtig konsensus, der satte tonen og retningen for relationen«, sagde Cui. »De to ledere aftalte at holde tæt kontakt med hinanden og angive de strategiske retningslinjer for den bilaterale relation. Og de to sider besluttede at styrke udvekslinger på højt niveau og gøre bedst mulig brug af de dialoger på højt niveau, der er etableret. De to aftalte ligeledes at øge gensidigt fordelagtigt samarbejde inden for forskellige felter og håndtere eventuelle uoverensstemmelser på basis af gensidig respekt. De to aftalte ligeledes at fremme gensidig forståelse og venskab mellem de to folk og fremme et endnu bedre

samarbejde på et subnationalt niveau«, sagde han.

»De to sider aftalte også at respondere i fællesskab til globale, internationale og regionale spørgsmål, inklusive atomspørgsmålet på Koreahalvøen«, fortsatte Cui. Cui understregede ligeledes betydningen af de mange økonomiske aftaler, som blev underskrevet. Han understregede, at \$250 mia. i samlede aftaler »ikke var noget lille tal«. Og alt imens mange af disse aftaler endnu er på memorandum- og forståelsesniveau, så forklarede han imidlertid, at »en så lang og imponerende liste er resultatet af de fælles bestræbelser fra de to regeringers og de to erhvervssamfunds side. Så længe, der er tilstrækkelig politisk vilje, vil (aftalerne) blive gennemført og være til fordel for vore to folk«. Han gentog de grundlæggende træk i Kinas udenrigspolitik, nemlig, at Kina »aldrig vil søge overherredømme og heller ikke vil forfølge en ekspansionistisk politik«. Kinas udenrigspolitik »tilsigter en ny type af internationale relationer med gensidig respekt, fairness, retfærdighed og win-win-samarbejde«. »Kina er rede til at yde større bidrag til fred og udvikling i verden«, sagde Cui, »og, gennem konsultation og samarbejde med andre, være med til at forbedre og styrke den globale styrelse. Vi søger globale partnerskaber, og vi er parat til at udvide overensstemmende interesser med andre lande«.

Ambassadør Cui talte på en gallamiddag for U.S.-China Policy Foundation, der tildelte ham en pris for fremragende præstation.

Foto: Kinas ambassadør ti USA Cui Tiankai talte på en 2017-gallamiddag for U.S.-China Policy Foundation.

Valgmøde / Politisk Orientering 16. nov.: Trumps Asientur og det historiske besøg til Kina åbner døren til ny international orden. Se også del II og III

Tom Gillesberg: »Velkommen til sidste møde, inden folk skal til stemmeurnerne til både kommunal- og regionalvalg; og dermed, specielt her i København, og i Aarhus, Randers og Brøndby, har chancen for faktisk at føle, man kommer på den rigtige side af historien, og det er meget få forundt. Her i København kan man stemme på enten mig eller en af de andre kandidater fra Schiller Instituttets Venner. Det samme kan man, hvis man befinder sig i Region Hovedstaden, og som sagt; man kan det i Aarhus, Brøndby og Randers (og dermed altså også i Region Midtjylland) ved regionsvalget.

Det er en helt unik chance, for, gennem at stemme på Schiller Instituttets Venner og stemme på det budskab, vi har om, at, nu skal vi altså med i Den Nye Silkevej, så har man mulighed for ligesom at få sendt budskabet, at 'vi accepterer ikke den totale mørklægning, der er af virkeligheden; vi accepterer ikke, at vi skal diskutere ligegyldige ting, mens vores skæbne, så at sige, er i gang med at blive bestemt'.

Netop nu står vi med det afgørende valg; at Danmark – København, Aarhus, det hele – skal, sammen med Europa og USA for den sags skyld, vælge at gå med i det nye paradigme, som repræsenterer fremtiden for menneskeheden her på Jorden. Det

er, hvad den Nye Silkevej repræsenterer. ...«

Hør mere:

Del II:

Del III:

Se vores Valgprogram

Lydfil:

https://soundcloud.com/si_dk/trumps-asientur-og-det-historiske-besog-til-kina-abner-doren-til-ny-international-orden

https://soundcloud.com/si_dk/diskussion-efter-nyhedsorientering

Briterne tvunget til at gå til modangreb mod Trump/Putin/Xi-samarbejde i deres eget navn

Leder fra LaRouche PAC, USA, 15. nov., 2017 – Briterne har flere gange forsøgt at undergrave deres opkomlinge-udbryderkoloni i Amerika ved militære midler. Men, da Lincoln

mobiliserede nationen imod den britiskanstiftede Konføderation, baseret på de højeste moralske principper, der er indskrevet i vores Forfatning – og med hjælp fra den russiske flåde, der blev sendt ind i havnen i New York og San Francisco som en advarsel til briterne om at holde sig væk – besluttede London, at de måtte ændre taktik. Siden da har de gjort alt, der stod i deres magt, for at undergrave disse højere, moralske principper og bruge USA som den »dumme kæmpe« til at håndhæve den britiske, økonomiske og militære dominans over planeten. Franklin Roosevelt, der gik i forening med Rusland og Kina for at besejre fascisme, var et problem for dem, hvorimod den lille mand, Harry Truman, gjorde, hvad de ønskede og begik masse mord med atomvåben og vedtog Churchills Kolde Krig for at afslutte FDR's amerikanske samarbejde med Rusland og Kina og førte »anti-kommunistiske« krige mod befolkningerne i Afrika og Sydøstasien.

Men det undergravende fremstød, der alt for ofte er blevet overset, er af kulturel art. Den amerikanske tro på fremskridt, på uafhængighed for alle suveræne nationer og på Leibniz' »stræben efter lykke«, måtte aflives, hvis det britiske imperiesystem skulle bevares. Til dette formål lancerede de flere sataniske kampagner: den 'Grønne' fordrejning imod fremskridt, lanceret af prins Philips Verdensnaturfond; modkulturen i Europa og USA, finansieret af briterne og CIA og orkestreret af Kongressen for Kulturel Frihed (CCF) under forklædning af antikommunisme; den nye Opiumskrig imod både modkulturens narrede ungdom og de forarmede borgere, der mistede håbet i det »efter-industrielle samfund«. Det hjalp deres sag at trække USA ind i en kolonikrig i Indokina (efter at have myrdet JFK) ved at underminere økonomien og demoralisere Amerikas engang så stolte borgere.

Nu er i USA en præsident blevet valgt, der er åbenlyst helliget til at ødelægge denne britiske imperieideologi – for at etablere venskaber med Rusland og Kina, både om økonomisk

udvikling og om krigen mod narko og terrorisme. Af denne grund responderer briterne og deres aktiver i USA på den mest hysteriske måde, og de er til en forandring tvunget til at gøre det i deres eget navn.

I dag udgav reporter ved Londonavisen *Guardian*, Luke Harding, en bog, der tilsigter at genoplive MI6-agent Christopher Steeles miskrediterede »cash for trash«-dossier – 'penge for skidt' – og som udgør kernen i det Russiagate-kupforsøg imod Trump, som kommer fra Robert Mueller og den partipolitiske klike (som Trump kaldte dem) fra Obamas efterretningsteam. Hardings bog, »Collusion: How Russia Helped Donald Trump Win« (Aftalt spil: Hvordan Rusland hjalp Donald Trump til at vinde), roser Steele og forsikrer os om, at Mueller vil bevise Steeles fantasifulde påstande. Ikke overraskende er Harding også ophavsmanden til »Mafia State – How One Reporter Became an Enemy of the Brutal New Russia« (Mafiastat – Hvordan én reporter blev en fjende af det brutale, nye Rusland), og som handler om ham selv.

Harding erklærer ligeledes, at Steele var den primære efterretningskilde for Obama-administrationens kup i Ukraine i 2014, som åbenlyst støttede nynazister, og som lancerede kampagnen mod Rusland. *EIR* demonstrerede i februar i år, at det samme britiske-/Obama-netværk, der kørte nynazisternes kup i Ukraine, stod bag kupforsøget mod Trump (»Obama-Soros 'farvede revolutioner'; Nazi-kup i Ukraine, 2014; USA, 2017?«).

Dette bekræfter Harding yderligere.

I sidste uge erklærede det britiske monarki åbenlyst sin centrale rolle i den falske »fredsaftale« i Colombia, som i realiteten er en legalisering af den morderiske narko-terroristorganisation FARC, en kampagne, der blev fremmet af Obamas kriminelle rolle i legalisering af narkotiske midler i Amerika.

Den giftige CCF-modkultur må afsløres og udslettes, hvis vore borgere skal vokse til det niveau, der kræves for at stoppe kuppet og for at bringe USA ind i det Nye Paradigme, der nu er placeret direkte foran dem af Trumps historiske Asienrejse. Både Trump og Xi Jinping beskrev det amerikansk-kinesiske venskab som fundamentet for at løse verdens dybe problemer. Trump overvandt endda dem i sin egen lejr, der forsøgte at forhindre ham i at mødes med Putin. I stedet mødtes de tre gange og talte om nødvendigheden af venskab og samarbejde om bekæmpelse af terrorisme. Senere afviste Trump Russiagate-svindlen og dens fortalere i begge partier og i 'fake news'-pressen.

En verdenshistorisk transformation, inden for videnskab, kunst og statsmandskunst – ligesom transformationen i renæssancen, men nu på global skala – er nødvendig og inden for rækkevidde, hvis vi handler med den nødvendige sans for moralsk mod.

Foto: Det 25. APEC Økonomiske Ledermødes deltagere. Med Ruslands præsident Vladimir Putin og USA's præsident Donald Trump.

**Valgmøde med Tom Gillesberg,
tors. 16. nov. kl. 19, i
København**

**· på vores kontor, Skt. Knuds Vej 11,
kld. t.v., 1903 Frederiksberg.**

**kom og deltag i diskussionen, eller
vær med over Skype/telefon: ring 53
57 00 51.**

**Inden nyt finanskrak: København / Danmark
skal med i Den Nye Silkevej!**